

Bir varmış bir yokmuş, küçük dünyamızın minik bir ülkesinin, minnacık bir kentinde, kocaman kocaman binalar varmış.

Bu binalar öyle büyükmüş ki, bulutları bile delip geçerlermiş.

Minik Koko ve köpeği Bonbon, bulutlara tepeden bakan bu gökdelenlerden birinde yaşamış.

Bulutlara tepeden bakmak çok zevклиymiş ama, 'Aşağısı kadar eğlenceli değil burası,' diye düşünürmüş Koko. 'Yağmur yağdığı zaman bile, insanın haberi olmuyor burada.'

Günlerden bir gün, nasıl olduysa olmuş, aşağıdaki bulutlar kabarmış, kabarmış, Koko'nun penceresine kadar yükselmiş.

Sonra küçük bir bulut, büyük bulutlardan **pıt** diye kopup, gökdelenin penceresinden içeri girivermiş.

Koko, "Bir bulut girdi odama!" diye bağırarak heyecanla.

6

7

Koko hoplamış zıplamış, bulutu yakalayivermiş. Yakalamasıyla da, "Heey, dünyanın en yumuşak şeyi bu!" diye seslenmiş Bonbon'a. "İstedüğümüz her şeyi yapabiliriz ondan!"

Büyük bir sevinçle, buluttan bir koltuk yapıp, içine gömülüvermiş. Sonra da Bonbon'a dönüp, "Söyle," demiş, "dile benden ne dilersen."

